

Sub impresia luptei nesfârșite contra privilegiilor, împotriva discriminărilor și a nedreptăților sociale, trăim cu senzația că ne aflăm în cea mai justă și echitabilă dintre lumile de până acum. Mai e doar un mic pas de făcut până să ne odihnim după atâtea eforturi revoluționare în raiul egalitarist desăvârșit, unde nu este nici discriminare, nici intoleranță. Așa că nu trebuie să ne pierdem speranța. Cu barosul într-o mână și steagul roșu ori albastru (după caz) în cealaltă, vom reuși să punem la pământ toate rămășițele de normalitate. Democrația de rit modern triumfă abia când diferențele dispar, iar uniforma predomină. Toți am devenit la fel. Establishmentul și politicienii își fac selfieuri, umblă îmbrăcați casual, merg la concerte pop, postează pe rețele sociale, vorbesc fără fasoane chiar și când ne transmit chestiuni importante, merg la pușcărie ca toți oamenii obișnuiți etc.

Și, cu toate acestea, există mici deosebiri, de cele mai multe ori foarte puțin subliniate, care ne arată că există un discurs dublu, iar diferențele, departe de a se micșora, capătă amploarea unor trăsături de castă. Iar aici nici măcar nu luăm în considerare starea financiară...

Să luăm, de pildă, o problemă la zi, cum ar fi controversa vaccinurilor. Nu există figură respectabilă (cu alte cuvinte, cointereseată într-un fel sau altul) care să nu recomande cât mai multe înțepături pentru binele nostru, al tuturor, ca omenire, căci astăzi gândim doar în termeni globali. Însă, după cum dezvăluia un articol din [Der Spiegel](#), în 2009, guvernul german și cancelarul Angela Merkel primeau un cu totul alt produs pentru vaccinare decât cel oferit publicului larg. Sigur că problema vaccinului este, în primul rând, o problemă de drepturi și jurisdicție clasică, iar a ceda inițiativa și în această chestiune statului înseamnă a mai face un pas serios înapoi spre distrugerea copiilor și a familiilor. Dar lăsăm această dezbatere pentru altă dată, la fel ca și discuția despre alarmismul prefabricat al producătorilor de medicamente și țăușărilor lor. Pentru moment singurul lucru relevant este că reprezentanții guvernului german (model de europenitate, civilizație, cinste și integritate) se protejau prin alte medicamente decât cele recomandate și impuse publicului larg.

Suntem, la rândul nostru, destul de familiarizați cu această ipocrizie, mai ales în domeniul

sănătății. Cu toate că se pledează activ pentru avantajele mărețe ale sistemului public autohton, figurile respectabile preferă avantajele incomensurabile ale spitalelor din Occident. Aceeași stare de fapt apare și în domeniul educației, acolo unde viitoarele elite nu sunt plămădite în laboratoarele de îndobitocire ale școlii publice, ci iau calea exilului sau a școlilor private.

Nu trebuie să accentuam aici excepționalismul românesc, deoarece nu suntem pionieri în rele, ci doar maimuțe silitoare. Bill și Melinda Gates, de pildă, au investit sute de milioane de dolari în programul de educație american “common core” - prin care copiii sunt pur și simplu distruși intelectual și moral – însă odraslele lor frecventează școli în care nu se predă după această programă ucigașă.

De asemenea, aceiași mari filantropi, și nu doar ei, au investit averi fabuloase pentru răspândirea și legitimarea culturilor de organisme modificate genetic. Însă și aici, ca și în alte cazuri, rămâne valabil adagiul: “spune-mi ce mănânci, ca să-ți spun cine ești”. La Casa Albă, de pildă, în meniul fostului președinte figurau aproape exclusive produse organice, asta deși Barrack Obama era unul dintre susținătorii consacrați ai OMG. Partizanatele stânga-dreapta nu își au locul nici aici. Fosta administrație republicană Bush prefera același tip de produse, deși, altfel, dădea bine în fața establishmentului să promoveze produsele modificate genetic. Iar veșnica pretendentă Hillary Clinton avea pe masă doar bucate din ingrediente organice, indispensabile pentru a susține discursuri în favoarea culturilor de organisme modificate genetic.

La rândul lor, conducătorii noii speranțe pentru ordinea mondială, China, au învățat rapid că există o distincție de gust și sănătate între organic și artificial. În consecință, elita politică de la Beijing, atleții țării, marii industriași, mănâncă un pic altfel față de popor. Omul obișnuit înghite carne cu steroizi, pește cu hormoni, lapte cu aditivi și legume contaminate. Ceilalți au rețele proprii care se îngrijesc de calitatea produselor. “În capitală, fermele de aprovizionare specială sunt situate lângă aeroport, în zona rezidențială, acolo unde sunt expații și școlile internaționale, dar și în nord-vest, departe de poluarea orașului supraîncărcat de mașini și oameni”, descria situația [un jurnal american](#) .

Lupta directă contra diferențelor și privilegiilor , [stipendiată](#) deloc paradoxal tocmai de cei care profită cel mai mult de pe urma lor, nu aduce nimic bun și e absolut sigur că va accenuta pe termen scurt, mediu și lung, tocmai acele rele pe care se presupune că le combate. Tot ceea ce are importanță este de a le reda oamenilor libertatea de a-și crește copiii așa cum vor (fără vaccin și fără școala publică), de a-și cultiva pământul după cum cred de cuviință șamd. Ori noile pachete legislative, pregătite în laboratoarele tehnocrate de pretutindeni, nu fac altceva decât să facă din ce în ce mai rară această libertate indispensabilă pentru supraviețuirea

Privilegii și robie

Scris de Ninel Ganea
Vineri, 12 Mai 2017 12:01

morală și fizică. Privilegiile vor exista întotdeauna, cu diferențe notabile și esențiale de la o epocă la alta, dar ochiul fixat prea atent și nediscriminatoriu, ne face să pierdem din vedere lucrurile cu adevărat relevante. Mai ales când fărâme de libertate (o grădină privată, homeschooling) sunt încă posibile.

Articol inspirat de James Corbett.